Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 223 (1723) ♦ Четвер, 27 листопада 1997 року ♦ Ціна договірна

Вас підставили, пане Президенте?

За словами Голови Верховної Ради Криму А. Гриценка, лист, надісланий главою держави до кримського парламенту, «це скоріше невелике непорозуміння, ніж серйозна постановка питання».

Голова кримського парламенту Анатолій Гриценко не згоден з тим, що значна частина рішень, ухвалюваних Верховною Радою Криму, не відповідає Конституції і законам України.

Коментуючи агентству «Інтерфакс-Україна» лист Леоніда Кучми, в якому той пропонує Верховній Раді Криму привести свої рішення у відповідність із законодавством України, А. Гриценко сказав, що «сьогодні Верховна Рада Криму робить усе, щоб відносини між автономією та центром були конструктивні, і ми будуємо свої стосунки, виходячи з положень Конституції України».

А. Гриценко заявив: у нього складається враження, що Л. Кучму «навмисне підставили» співробітники адміністрації Президента, які готували цей документ.

У комітетах Верховної Ради України

Авіаторам заборгувала влада

Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку розглянув листа колективу Київського державного авіапідприємства щодо невиплати заробітної плати особовому складу підприємства з травня цього року. На підприємстві є кадрові проблеми, а також неузгодженість стосовно структури управління авіаційним транспортом, що повністю належить до компетенції виконавчої влади України. Встановлено, що однією з причин є заборгованість з боку Кабінету міністрів, Верховної Ради та адміністрації Президента України за виконані на їх замовлення спецрейси, обслуговування народних депутатів. Так, борг Кабміну за виконані спецрейси становить 587 тис. грн., адміністрації Президента — 21 тис. грн., Верховної Ради — 230 тис. грн.

Комітет рекомендує Кабміну, адміністрації Президента та Верховній Раді розрахуватися з колективом Київського державного авіапідприємства.

Прес-служба Верховної Ради України.

Їде наш учений за кордон

Сьогодні українським науковцям потрапити за кордон, поспілкуватися зі своїми колегами, з одного боку, начебто й не так уже складно, а з другого — практично неможливо. Принаймні, для більшості з них. Легко, бо постійно наших учених запрошують взяти участь у найрізноманітніших наукових конференціях, симпозіумах, семінарах. Звісно, запрошують тих, хто серйозно займається наукою, хто має ім'я в науковому світі, чиї праці викликали непідробний інтерес в середовищі закордонних колег. І таких людей, повірте, не так уже й мало в Україні.

Та далеко не кожен із українських учених може скористатися тим запрошенням. І причина доволі тривіальна: немає грошей для відряджень. Навіть для того, щоби купити квиток туди й назад.

(Продовження на 6-й стор.).

Робоча поїздка Олександра Мороза

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз сьогодні у другій половині дня прибув до Іванкова Київської області. У програмі робочої поїздки глави парламенту зустріч з керівниками Іванківської районної держадміністрації та трудівниками району. Олександр Мороз поклав квіти до пам'ятника Герою Радянського Союзу Вікторові Кибенку, який загинув у 1986 році під час ліквідації пожежі на Чорнобильській АЕС та Меморіалу слави. Глава парламенту також відвідав виставку творів народної художниці, лауреата Шевченківської премії Марії Приймаченко та її сина Федора Приймаченка, а також художника Василя Скопича.

Співробітництво на рівних

У столиці Румунії відбулася тристороння зустріч Президента України Леоніда Кучми, Президента Румунії Еміля Константинеску та Президента Польщі Александра Квасьневського. «Трикутник» Україна—Польща—Румунія — співробітництво, яке доповнює двосторонні відносини і покликане інтенсифікувати торгівлю не лише між трьома сусідами, а й у регіоні загалом.

P.S.

- **Президент України Леонід Кучма пообіцяв найближчим часом підписати указ «Про лізинг», появи якого з нетерпінням чекають українські сільгоспвиробники.**
- **Європейський банк реконструкції та розвитку надасть Україні четвертий транш кредиту (50 млн. екю) для підтримки малого та середнього бізнесу.**
- **Наприкінці тижня Президент Литви Альгірдас Бразаускас відвідає Україну з коротким робочим візитом.**

Спробуй і виграй!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

39. Закритому акціонерному товариству «Херсонська кондитерська фабрика» (голова правління Ганна Дронова) — набори шоколадних цукерок.

40. Херсонському ВАТ «Ремпобуттехніка» (директор Валерій Сивак) — будильники «Слава».

41. Херсонській харчосмаковій фабриці (директор В'ячеслав Бичков) — продуктові набори.

42. Одеській конторі МТП «Облкооппостач» (тел. (8-0482) 23-63-18) — десять п'ятилітрових каністр освітлювального керосину.

Любі друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ», або «Голос України —Тиждень», або комплект видань «Газета «ГУ» — газета «Голос України — Тиждень» на 1998 рік. Надсилайте до редакції листи з позначкою «Лотерея «ГУ»-98», де вкажіть прізвище, ім'я та по батькові, а також копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1998 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

Передплата-98

Читаю вашу газету — це і є мій виграш

Передплачую «Голос України» з першого номера, але не завдяки лотереї, в якій теж щороку беру участь. Нічого за цей час не виграв — не маю, мабуть, виграшного щастя. Може, й так. Та вважаю, що найбільший виграш кожного передплатника цієї, не боюся сказати, популярної газети в тому, що є можливість читати її цікаві публікації.

Я прихильник чесного розіграшу лотереї, а тому бажаю удачі всім її учасникам.

Михайло ДУДНИК,
пенсіонер.

Першотравневе
Харківської області.

У номер

Взяли півмільйона і не потрапили в «десятку»

Як заявили 25 листопада лідери партії «Громада», їхні активісти вже зібрали 500 тисяч підписів на свою підтримку і готові реєструватися в Центрвиборчкомі. Але «Громада», за словами лідерів, готова не тільки брати участь у виборах, а ще й очолити справжній центристський блок, опозиційний нинішньому режимові. «Громадяни» поставилися «з великим зацікавленням» і до припущення Голови парламенту Олександра Мороза про можливість обирати Президента разом з парламентом, а то й узагалі парламентом. «Ми вивчаємо таку можливість. Ці питання потребують вивчення і правового обгрунтування», — зазначив Олег Білорус. А народний депутат України Віктор Омеліч додав: «Якщо наступний парламент буде обраний нормальний, то він найперше розгляне питання господаря в країні, внісши відповідні зміни до Конституції». Як відомо, «Громада» виступає за формування уряду і призначення його глави Верховною Радою.

А справжньою сенсацією стало оприлюднення «методичних рекомендацій», які начебто адміністрація Президента надіслала місцевим керівникам: як і кого з політичних партій їм підтримувати. Як ті, «що займають центристську виважену позицію, яка відповідає курсу Президента», віднесли Народно-демократичну, Аграрну, Християнсько-демократичну, Ліберальну, Демократичну, Соціал-демократичну (О), партії зелених, праці, справедливості та МБР. Всього десять «щасливчиків», яким допомагатимуть збирати підписи одночасно і всім.

Один з лідерів «Громади» Олександр Турчинов прокоментував президентський вибір: «НДП не впоралася одна з роллю «партії влади», і влада перейшла до диверсифікації підтримки під різними назвами і з різними посадовцями у партійних списках. Це демократична мімікрія».

Невідомо, правда, хто від кого і що саме приховує? Так само невідомо, хто з партій виграв: ті, що в «десятці», чи ті, хто поза нею...

Володимир СКАЧКО.

У кого в «кишені» рада

В. Синько

На 26 листопада перенесено сесію Київської обласної ради, яка розгляне межі округів з виборів народних депутатів України. А напередодні депутати не змогли зібратися, бо облдержадміністрація не задовольняв очікуваний поділ на округи.

Як повідомив кореспондентові «Голосу України» голова облради Василь Синько, було утворено узгоджувальну комісію, що запропонує депутатам два варіанти визначення меж округів. Однак він висловив сумнів, що вдасться досягти результату, бо частина депутатів, працівники Кабміну і наукових установ, — у відрядженнях. Не виключає він і такого, що жоден варіант розподілу округів не зможе набрати належної більшості голосів.

— От що таке «кишенькова» рада, — сумно пожартував Василь Синько.

Водночас таке протистояння свідчить, що виконавча влада насамперед дбає про «своїх» кандидатів у народні депутати, прагнучи створити їм на виборах тепличні умови.

Володимир КОРОЛЮК.

Знаходити можливості, а не нарікати на труднощі

Самоврядування: проблеми зростання

Це вже стає традицією, що сесії обласної ради на Дніпропетровщині відбуваються щомісяця, а рішення спрямовано на максимальний ефект.

Ось і цього разу ніби навмисне для порівняння тут водночас паралельно відбувалася спільна нарада облдержадміністрації та спілки промисловців і підприємців області з участю першого віце-прем'єра Анатолія Голубченка, голови УСПП Анатолія Кінаха та керівників міністерств і відомств України. Не можна казати, що розмови не вийшло. Швидше навпаки, бо ж ситуація у господарському комплексі майже катастрофічна, отож говорити було про що. А бути розумними на словах ми справді навчилися. І «зовні» нарада була таки ефективна. Та чи наскільки? Рішення та звернення наради — мов надії, на здійснення котрих сподіваються, а не розраховують.

Та цього не скажеш про сесію обласної ради. Обговорення кожного питання явно мало на меті домогтися результативних наслідків. Депутати дедалі виразніше й вимогливіше ведуть мову про відповідальність посадових осіб за свої дії та про свою спроможність. Їх не влаштовує засилля і посередності, і корумпованості в органах виконавчої влади, що спостерігається нині повсюдно.

Уже втретє, скажімо, депутати послідовно повернулися до проблем забезпечення закладів соціальної сфери та населення області теплом і паливом у зимовий період, котрий уже, як відомо, практично настав. Зусилля були не марні. І невипадково: вдалося багатьох примусити «швидше крутитися» і в повному обсязі завезти паливо у школи, лікарні та дитячі садки. Одначе багато малозабезпечених людей і сімей, котрі можуть сподіватися тільки на всілякі пільги, досі залишаються без вугілля. «Облпаливо» його має вдосталь, та безоплатно відпускати — «роздавати» не збирається. А держадміністрації на місцях не знаходять реальних коштів на субсидії. І навряд чи хтось із чиновників схаменеться, коли люди замерзати почнуть. Роботу рішуче визнано незадовільною з усіма наслідками для відповідного кола чиновників.

І в проблемі будівництва у Дніпропетровську метрополітену сесія обласної ради цілком обгрунтовано свою дискусію звела до істини, що суть у тому, «хто як ставиться до метро». Порадівши свого часу від пуску першої лінії підземки, і місто, і область, та й Київ також відтоді удають, наче «хай скажуть спасибі й за здійснене», а коли буде введено першу чергу, про це сьогодні ніби з об'єктивних причин ліпше не питати. А сесія обласної ради натомість дійшла висновку, що всі ці об'єктивні причини — елементарний зворотний бік суб'єктивних чинників у невдалому, а то й безталанному виконанні людей, не здатних бодай поступово, але наполегливо продовжувати будівництво метрополітену в Дніпропетровську.

Та головне питання, яке розглянула обласна рада, — реформа сільськогосподарського товаровиробництва і земельних відносин.

І невипадково однаковою мірою мали рацію і голова обласної фермерської асоціації Михайло Саєнко, який, ясна річ, відстоював інтереси приватного виробництва на селі, і голова Криворізької районної ради Лариса Трофименко, котра, навпаки, переймалася незавидною долею колективних господарств. Бо якби всі ті закони стосовно рівних прав та можливостей різних наявних форм власності та господарювання, а також щодо роздержавлення, паювання та приватизації землі виконувалися, ми не пожинали б зараз такі гіркі плоди.

Почули колеги і голову Криничанської районної ради Володимира Верховського, і фермера Віктора Шевченка. Вони на досвіді (своєму) показали, як треба порядкувати на селі.

Потрібна, підсумував Павло Лазаренко, виважена і розумна політика в державі, здатна навести лад, здавалося б, виняткова на селі, а насправді у всій Україні. Слід сподіватися на народних депутатів Верховної Ради вже наступного скликання, які мають зрозуміти проблеми села. А на Дніпропетровщині на той час у царині перетворення земельних відносин збираються здійснити власні експерименти і розробити прийнятні моделі та пропозиції, як нам реально годувати й утримувати самих себе.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Мал. Сергія РЯБОКОНЯ.

Чи битий небитого повезе

Центр соціально-політичних технологій за сприяння Київської держадміністрації 21—22 листопада провів міжнародну конференцію «Демократія і розвиток», в якій узяли участь представники партій України, Росії та Польщі. Серед них — АПУ, ДПУ, УРП, ХДПУ, «Демократичний вибір Росії», «Яблоко», «Конфедерація незалежної Польщі», «Унія свободи», Польська селянська партія.

Виступи політологів, представників партій та їх лідерів були схожі у двох моментах: вони ділилися гірким досвідом своїх поразок і теоретизували, як досягнути перемоги.

На думку голови ХДПУ Віталія Журавського, «у Польщі немає антидержавних і антидемократичних сил, у Росії —також. В Україні ж є і антидержавні, і антидемократичні сили, які не хотіли б бачити Україну незалежною». Демократичні партії, що зібралися в залі засідань Київської міської держадміністрації, якщо зважати на слова пана Журавського, діяли на трьох різних політичних аренах, тож набули досвіду, що позначений своїми особливостями, і його не слід копіювати.

Так, і ті ж амбіції демократів. Практика росіян на виборах свідчить про серйозність цієї проблеми. Віктор Шейніс — заступник голови фракції «Яблоко» Держдуми Росії — сказав, що демократи зібрали 20% голосів на виборах, але в Думу пройшло всього 7%. Сталося це внаслідок амбіційності лідерів малих партій, які відмовилися об'єднуватися і не змогли здолати п'ятивідсотковий бар'єр. Потрібно добитися, щоб маленькі партії-піранії не відривали голоси.

Чи слушна ця порада для нас? Заява Аграрної партії України про бажання йти на вибори самостійно і не блокуватися із жодною політичною партією — рішення її більшості. Хоча Лідер АПУ Катерина Ващук обіцяє добиватися об'єднання всіх селянських партій. Це — у перспективі. А в парламенті, за словами пані Ващук, вони обов'язково блокуватимуться.

Лідер «Конфедерації незалежної Польщі» [illegible]шек Мачульський виділив одну особливість таких гуртувань: «Після виборів ви не зможете підтримувати цю єдність, бо партії мають програмні особливості. Тут знову потрібно домовлятися».

Утім, політичні об'єднання вже народжені. А те, що ми бачимо, є лише вершиною айсберга. Реальні політичні кити не пускають фонтани, а торпедують політичний планктон.

Сергій ОСТРОЖСЬКИЙ.

Округів обмаль, зате претендентів...

Вибори-98

На десятій сесії 22-го скликання Чернігівської обласної ради, яка розглянула питання про територіальні межі одномандатних виборчих округів, лише один Менський район став «ображеним»: його поділено майже навпіл. Причому одна, більша, частина підлягатиме майбутній окружній комісії, яка буде розташована у Козельці, за 120 кілометрів. Такий сюрприз, щоправда, на сесії не викликав жодної дискусії, жодної заваги.

Голова Менської районної ради та райдержадміністрації Віктор Олійниченко, з яким зустрілись, у факті розриву округу ніяких колізій не бачить. Він навіть не приховував задоволення тим, що депутати облради так просто розв'язали проблему утворення округу:

— У когось у районі змагатиметься з іншими один народний депутат. А в нас — два. І кожен тепер виконуватиме наші накази. Хіба це погано?

Після визначення меж шести виборчих округів окреслилися і реальні перспективи претендентів на депутатський мандат. Поки що жодна партія не заявила про домінуючу претензію на якийсь один з них. Але примиряння до округів уже розпочалось. У ці вихідні провели зустрічі з виборцями Чернігова Наталя Вітренко та Володимир Марченко. І, схоже, попри інтереси «чужинців», навіть місцевим претендентам, їхнім командам у регіоні буде дуже тісно. І ніяк не допоможуть розпочаті кулуарні погодження, узгодження сфер впливу. Конкурентна боротьба набирає обертів з кожним днем. На засіданні «круглого столу», проведеному облдержадміністрацією 24 листопада, лідер обласної організації Соціалістичної партії Петро Полтко звинуватив представників Аграрної партії у зловживанні службовим становищем — збиранні підписів виборців шляхом адмінпримусу начальників сільгосптуправлінь.

У Корюківці щойно депутати відправили у відставку міського голову Анатолія Савченка, який на минулих парламентських виборах в одному окрузі був конкурентом Леоніда Кучми.

— Це політична акція, — заявив він, зателефонувавши у корпункт. — Режисери моєї відставки розраховують, що у такий спосіб сформують більш слухняні виборчі комісії і, найголовніше, що під час виборчої кампанії я не зможу виступати зі своєю регулярною програмою по міському телебаченню, яке транслює передачі аж на чотири райони.

Одне слово, виборчий марафон стартував. У шести виборчих округах — і в найбільшому (Ніжинський, 175445 виборців), і в найменшому (Козелецький, 164970 виборців) — від позиції кожного громадянина певною мірою залежатиме наступний склад Верховної Ради.

Сергій ПАВЛЮК.

Чернігівська область.

Підсумки

Пообіцяли — солодке ваше слово,

або Як подбали нагорі про цукрову галузь і що з того вийшло

6 ЛИСТОПАДА у планах урядових значився брифінг за участю міністра АПК Юрія Карасика, на якому головний аграрник країни мав, як завше буває о тій порі, повідомити журналістам про завершення сільськогосподарського року. Та означеного дня події не відбулося: ніхто не рапортував з високої трибуни про досягнення, не бив себе в груди, вшановуючи свої особисті польові заслуги, не перераховував стримувальні чинники і не пророкував визначне майбутнє України — європейської житниці. Брифінг перенесли на кращі часи. Коли ті часи настануть, у прес-службі Кабміну не сказали. Лише повідомили: на захід сподіватися не варто, «допоки Карасик цукрові буряки не викопає».

Отже, Юрію Михайловичу довелося займатися справами дещо прозаїчними, аніж звітувати перед представниками мас-медіа. Приміром, доповідати на засіданні Кабміну надто прискіпливим своїм колегам-урядовцям, яка кількість цукристих «набирає вагу» на засніжених солодких гектарах і чого це вони такої пори ще там, а не на заводських кагатних полях.

Не чекай солодкого, не чекай...

Про те, що справи із бурякозбиранням справді кепські і гідне солодке життя Україні не світить, свідчить ось що: нинішнього року, за повідомленнями експертів національної асоціації «Укрцукор», видобутої аграрниками сировини вистачить, аби зварити принаймні 2,2 мільйона тонн білих кристалів — на 800 тисяч тонн менше, ніж прогнозували у МінАПК ще на початку осені, і на 500 тисяч, аніж виробили торік. Хоча, звісно, за бажанням, функціонери від сільського господарства можуть відшукати і позитиви у такому аж ніяк не «солодкому» результаті. Адже тепер не варто сушити голову, до якого закордону прилаштувати 1,5 мільйона тонн білого піску, виробленого (як розраховували на політичному Олімпі напередодні сезону цукроваріння-97) понад кількість, потрібну Україні для внутрішнього споживання. За всіма ознаками, «зайвого» цукру зварять набагато менше — близько 700 тисяч тонн. 600 тисяч із них — опісля тривалих переговорів домовлено — закупить без митного оподаткування Росія.

На захист вітчизняного виробника шикуйсь!

...Супроти ненависної давальницької схеми переробки буряків, яка остаточно поклала на лопатки галузь, напередодні нинішнього сільськогосподарського року вирішили повстати всім чиновницьким світом. Варто нагадати: за вищезгаданою схемою заводам за переробку доставлених коренеплодів припадало 30% готової продукції. Решту забирали власники сировини —аграрники. Витрати на виробництво солодкого піску у перших були вищі, ніж витрати на вирощування та транспортування коренів у інших. Тому «колгоспний» цукор розходився по 50-60 копійок за кілограм. Для заводів така ціна збиткова. Торік майже усі вони «ходили» у банкрутах.

Нинішнього сезону уряд вдався до заходів, спрямованих на забезпечення як не солодкої повені, то, принаймні, стабілізації цукрової галузі. Навесні у високих кабінетах визріла постанова N 490, згідно з якою давальницька схема скасовувалася. Кабмін, аби уникнути доволі звичної ситуації з надлишком цукру в торгівлі, встановив загальний обсяг поставок білих кристалів на внутрішній ринок (так звану квоту А) на рівні 1,5 мільйона тонн. Офіційно затвердили і мінімальну оптово-відпускну ціну на цукор урожаю-97, що мала убезпечити ринок від дешевого солодкого піску. Постанова гарантувала аграрникам 7 копійок за кожний кілограм зданих на заводи коренів. Цукор, вироблений понад квоту А, підлягав вільній реалізації лише за межами держави. Словом, за писаним усе мало пристойний вигляд: переробка сировини на давальницьких умовах задля відродження цивілізованих грошових стосунків опинилася «поза законом», тисячі КСП і селянських господарств, за папірцем, мали отримувати за вирощене живі гроші, а не псевдовалюту у 50-кілограмових мішках, як торік. Теоретично бездоганно відпрацьована, схема рятівною виявилася хіба що на папері.

Ось тобі, виробнику, і протекціонізм

...На кагатному полі Цибулівського агроцукрокомбінату (Монастирищенський район Черкаської області) «горіли» кучугури погано очищених буряків. А у потужному мийному відділенні підприємства працювали додатково чотири жінки, до функцій яких входило виловлювати дуплисті коренеплоди, що замість тонути — плавали на поверхні, загрожуючи потрапити до жомової галереї. Завод через брак сировини на 16 днів пізніше розпочав переробку. Та не вищевикладені негаразди стали головною проблемою цукроварні, змушеної керуватися новими правилами гри від Міжвідомчої комісії з питань регулювання ринку цукру. Цінні вказівки для Цибулівського комбінату, а відтак і для інших 190 вітчизняних заводів, урядовці на папері виклали, а ось про таку «дрібничку», як кошти для розрахунків переробника з товаровиробником за здану сировину, не подбали.

— Усупереч обіцянкам жодного кредитування під нормальні відсотки з боку держави на підготовку до сезону,— розповів директор комбінату Володимир Борисенко,— не було. Якщо і пропонував Приватбанк позички — на кабальних умовах. Фактично вимагалась потрійна застава цукром за ціною 600 гривень за тонну. Коли так кредитуватися, опісля розрахунків з постачальниками матеріально-технічних ресурсів, сировини — заводу залишаться самі борги.

Увага, державний рекет!

Як і торік, підприємство розраховується за сировину з аграрниками, що не мають боргів перед заводом не постановленими грошима, а «білою валютою», жомом, мелясою, пальним, керуючись при цьому визначеною урядом ціною — 1190 гривень за тонну цукру. Щоправда, дотримання заводами фіксованої мінімальної ціни зовсім не застерігає внутрішній ринок від білого піску за демпінговими цінами. На радість споживачеві, опісля солодких жнив білі кристали на деякий час ще більше подешевшають. Різниця між ціною, встановленою державою, і ринковою покриватиметься передусім з кишені робітників бурякосіючих і переробних підприємств.

За словами Володимира Борисенка, впродовж останніх трьох місяців заробітну плату працівникам Цибулівського комбінату видавали здебільшого солодким піском. Звісно, з розрахунку 1,19 за кіло. Насправді, на місцевому ринку, куди й доставляють білі кристали заводчани у прагненні отримати за «бартерну» зарплату гроші, більш як 40 гривень за 50-кілограмовий мішок не виручиш. Не дорожче поціновується на тутешніх базарах і «колгоспний» цукор. Натомість держава свого не втрачає — здирає податки за повною програмою (реалізував же завод цукор по 1,19 гривні за кіло!). І селянам не відкрутитися. Хоча грошей за здану сировину вони у вічі не бачили — 14 гривень ПДВ з кожної тонни накопаного нараховують нагорі справно. А коли зважати на інші виплати до бюджету, хоч вовком вий...

— Державні мужі про наповнюваність бюджету дбають, як ніколи,— розповідає директор комбінату.— Найбільше беруть за горло за Пенсійний фонд. Пояснювали пишемо, мене з роботи зняти обіцяють — вибори ж бо... Ось і виходить: цукроварня, одна з небагатьох в області, яка завершила сезон переробки—96 у плюсах, нині заборгувала до бюджету 1,5 мільйона гривень. А випаде можливість — і піде поки що державне підприємство-боржник за 100 гривень з молотка. Бажаючих придбати потужне підприємство за понюх тютюну — он їх скільки.

А це тобі, цукроваре, митні обмеження

... На теренах України, як і торік, оселився дешевий польський цукор. Великі його партії перетинають кордон неньки, обтяженої власним солодким піском, без обкладання митом і цілком легально.

Офіційно цукрові підступи країни на замку — задля захисту вітчизняного виробника постановили: імпортер має сплачувати мито у розмірі 0,3 екю за кілограм стратегічного продукту. Але урядовий папірець залишив шпарину: всякому бажаючому без будь-якого мита дозволено ввозити аж півтонни цукру. У прикордонних населених пунктах процвітає бізнес: кожен законослухняний українець з авто має нагоду поповнити сімейний бюджет, влаштувавшись на роботу «човником»—індивідуалом. За обов'язком йому і його численним колегам належить завозити цукор з того боку до вказаного місця на нашій території. У міру нагромадження солодкий пісок «Made in Poland» підбирають зі складу вантажівки і прямують з ним усередину країни. Таким чином, повідомили в національній асоціації «Укрцукор», рубежі держави перетнули тисячі тонн солодких кристалів. Реалізація їх на внутрішньому ринку за демпінговими цінами — справа абсолютно легальна. Введені урядовою постановою мінімальні реалізаційні ціни на білий пісок комерсантів не стосуються.

Хто й пан, а хто — пропав

Нинішнього солодкого сезону банкрутів серед аграрників та цукроварів більше, ніж минулого. Скрізь, де довелося бувати, бурякозбиральний процес винятково завдяки такому поняттю, як «хліборобський обов'язок», і тримається. Деінде селяни відмовляються жнивувати. Воно й не дивно — той, хто о цій порі «добуває» і вивозить корені, зазнає додаткових збитків — вигідніше перерати. Час підраховувати втрати і цукроварам, які надавали аграрникам матеріально-технічні ресурси. Від директорів заводів тільки й чуєш: «Нехай господарства накопають буряків, аби з нами за борги розрахуватися, а решту — хоч і під плуг». Потирати руки від задоволення можуть хіба що західні благодійники, інтереси яких, здається, у високих кабінетах насправді й відстоюють. Світовому банку та Міжнародному валютному фонду до перемоги у солодких війнах — остаточного розвалу нашої цукрової галузі — рукою подати.

У тому самому Монастирищенському районі випало спілкуватися з головою приватизованого селянського господарства «Княжа Криниця» Віталієм Глущенком, якому цукровий протекціонізм «по-нашому», наче кістка в горлі. Нинішнього року він значно скоротив площі під цукристими. І шкодує, що не посіяв менше — не такими великими виявилися б збитки. Наступного сезону голова планує взагалі відмовитися від солодких гектарів. І жодні урядові посули та розмови про хліборобський обов'язок на «шлях істинний» керівника не настановлять.

* * *

...А на цукровому фронті наступного року варто чекати новозмін. Замість того, щоб удосконалювати цілком працездатну (точка зору як товаровиробників, так і переробників) запрополновану схему, — насамперед відшукати шляхи кредитування галузі на прийнятних умовах, — МінАПК видав нагора нову пропозицію: скасувати Міжвідомчу комісію з питань регулювання ринку цукру. Відтак, анулюються і прийняті нею рішення.

Цікаво, який буде і кого стимулюватиме наступний УКРЦУКОРЕКСПЕРИМЕНТ?

Валерій ДРУЖЕНКО.

За державу боляче, або Як Вінницька митниця вставляє палиці в колеса зарубіжним покупцям

Підприємства Вінницького обласного державного об'єднання спиртової і лікеро-горілчаної промисловості «Поділляспирт» 60 відсотків своєї продукції реалізують за межами держави. Уже в цьому році об'єднання відрахувало до бюджету кругленьку суму — більш як 12 мільйонів гривень. Хоча коштів, за словами генерального директора об'єднання кандидата економічних наук Григорія Калетника, могло бути значно більше. Підприємства, образно кажучи, залиті спиртом (більше двох мільйонів декалітрів зібралося в його ємкостях). А торгівля не йде — хоч гвалт кричи.

Палиці в колеса спиртовикам, а найперше їх покупцям, вставляє рідна митниця. «Як ви гадаєте, — запитує співрозмовник, — скільки часу потрібно, аби оформити документи на митниці? Годину? Дві? Коли б так! Протягом двох-трьох днів покупці оббивають пороги кабінетів. А наші фахівці в митницю, як на роботу, ходять».

28 і 29 квітня цього року митних митарств зазнали представники однієї з молдовських фірм. Врешті-решт о десятій вечора начальник відділу контрабанди митниці В. Новак замість документів вручив їм... талон про відмову на оформлення тих же документів (?!!). Повторюю, після двох днів ходіння по кабінетах. Своє рішення високопоставлений чиновник аргументував лаконічно: вантаж повинен перевозитися тільки нашими українськими автомобілями. Сердешні молдовани, як мовиться, за голову взялися, адже приїхали власним транспортом.

Чотири дні знадобилось юристу об'єднання Ларисі Пащенко, аби довести панові Новаку, що його претензії безпідставні, бо не обумовлені жодним законодавчим актом. Молдован відпустили з миром. У відповідь на те, хто відшкодує їм завдані моральні й матеріальні збитки, «сині кашкети» лише лукаво усміхнулися. Збитків, до слова сказати, зазнало й об'єднання. Молдовани розірвали угоду на купівлю решти спирту і 90 тисяч американських доларів втекли крізь пальці.

— Для мене й досі залишаються незрозумілими дії пана Новака, — коментує ситуацію керівник об'єднання. — Чим би вони не були спричинені — некомпетентністю чи власними амбіціями, таким фактам мають давати належну оцінку. Адже йдеться не тільки про наповнення бюджету. Такими діями митники не роблять честі державі в очах зарубіжних покупців.

— Слідом за молдованами, — додає Григорій Миколайович, — з нами відмовилися працювати представники ще чотирьох зарубіжних фірм, котрі мимоволі стали свідками неприємного інциденту.

На жаль, на цьому «самодіяльність» вінницьких митників не закінчується. Притчею во язицех став митний супровід вантажу. Ця справа передбачена документами Держмиткому. Здавалося б, розпорядження свого київського керівництва у Вінниці мали б виконувати бездоганно. А що насправді? З 25 червня по 5 липня цього року, представники об'єднання просили виділити митну варту для супроводу вантажу з Мартинівського спиртозаводу у Жмеринському районі. 11 липня подібний випадок повторився знову. Відмінність лиш у тому, що митниця, незважаючи на укладену угоду, взагалі відмовилася супроводжувати вантаж. Жодних письмових пояснень цьому чиновники не дають (може, писати розучилися?). А на словах пояснили: надалі супровід здійснюватиметься лише представниками регіональних митниць. А як бути з уже завантаженим спиртом?

Що більше слухав генерального директора, то більше дивувався «ребусам» митників. Віднедавна своїм листом митниця заборонила завантаження цистерн без присутності інспектора. Виставлений при цьому аргумент важко піддається логіці: а раптом замість «огненної води» у цистерну заливатимуть воду звичайну?

— Цим самим, — продовжує Г. Калетник, — поважне відомство не лише виявило нашому об'єднанню як державній організації повну недовіру. Його представники дозволяють собі зухвале поводження у стосунках з нашими фахівцями, не кажучи вже про покупців. Не зрозуміло тільки, чим усе це спричинено?

Можливо, Голова Держмиткому пан Деркач якось прояснить заплутане питання?

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

P. S.

Коли матеріал було підготовлено до друку, стало відомо, що Держмитком надіслав до об'єднання «Поділляспирт» наказ № 515. Згідно з цим циркуляром відповідальність за супровід вантажу (спирту) до кордону покладається на... підприємства-експортери. А це, вважають в об'єднанні, рівнозначне ще одній революції. Бо спершу слід позбавити відповідальності за супровід цистерн залізничників: нині ця функція лежить на їхніх плечах. Потім об'єднання має розширити штати, щоб набрати і навчити людей. Словом, зайнятися не властивими для себе функціями. Тим часом відправлення спирту після цього наказу знову припиниться на невідомо який час — митники, керуючись новим циркуляром, без нових провожатих вантаж не оформлять.

Провінція

Піклуючись про селянина

Чернівецька облдержадміністрація прийняла ухвалу про створення в селах Буковини мережі магазинів, що реалізовуватимуть продукцію, яка виробляється місцевими підприємствами. Цей захід дозволить не лише розширити ринок збуту, а й активізувати доступ товарів для сільських споживачів.

До цієї акції залучаються і заклади облспоживспілки. Вони надаватимуть виробникам місцевих товарів свої торгові площі.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Бензинова крапля ціни точить

ПОКАРАТИ порушників «бензинової конвенції» відділові цін обласної держадміністрації досі нагода не випала. За межу, визначену Кабміном — 156 відсотків від рівня цін на 10 жовтня, місцеві фірми, які мають справу з нафтопродуктами, не вийшли. Тож для стриманооптимістичного твердження, що до 1 грудня (строк дії постанови) все залишиться на своїх місцях, є чималі підстави.

Знавці стверджують, що ціновий стрибок у вересні в Донецьку був нижчим, ніж у столиці, і нині вартість низькооктанового бензину на заправках становить від 55 до 65 копійок, високооктанового — від 80 до 90 копійок за літр.

— Ми підняли ціни слідом за постачальниками, —пояснює начальник відділу зовнішньоекономічних зв'язків АТ «Донецькнафтопродукт» Геннадій Шатилов. — Адже повинні забезпечити хоча б мінімальну рентабельність. Чесно кажучи, до такого повороту подій готові не були. На думку мого співрозмовника, своєрідним каталізатором ланцюгової реакції став новий закон про податок на додану вартість: підприємці просто страхуються від можливих втрат. А ось Євген Каратаєв, фінансовий директор фірми «Глобус», вважає подорожчання процесом закономірним:

— Інфляція в країні не зупинено, їде підвищення цін не тільки на нафтопродукти, а й на вугілля, метал тощо. Адже в економіці все взаємопов'язано, і будь-які зміни в цінах впливають на виробництво. Тоді чому ж ми беремо до уваги лише бензин? Між іншим, в умовах інфляції і нам, продавцям, працювати складніше: на собі відчуваємо, наскільки впала платоспроможність споживачів. І ще один суттєвий момент: наприкінці літа основні нафтопереробні заводи України — Лисичанський і Кременчуцький — стали, і на ринку виник певний дефіцит продукту.

Втім, в одному підприємці були одностайні: регулювати ціни повинен тільки ринок, а не Кабмін, обл- чи райадміністрація. Тому згадану постанову сприйнято, м'яко кажучи, без захвату. Хоча, зважаючи на те, що ринок нафтопродуктів у регіоні давно монополізовано, навряд чи ціна на ньому складеться в результаті співвідношення попиту і пропозиції.

— Регулювання стосується тих, хто нахабно підвищує ціни, не маючи на те підстав, — підкреслює Тетяна Рижова, начальник відділу цін облдержадміністрації.

Черговий ціновий бар'єр донецькі власники «коліс» подолали. Як стверджують співробітники автозаправних станцій, кількість клієнтів від миготіння цінників якщо і зменшилася, то лише на кілька днів.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Імпорт не тільки витісняє, але й... допомагає?

ЦЕЙ музей не схожий на інші в Чернігові. Розміщений він в управлінні у справах захисту прав споживачів облдержадміністрації. За експонати в ньому правлять сучасні товари імпортного та вітчизняного виробництва, вилучені з прилавків магазинів.

За гарними упаковками — шкідливі для здоров'я людей продукти, напої сумнівного походження. Користуючись необізнаністю й дилетантством українського споживача,ділки від бізнесу намагалися їх збути в Придеснянському регіоні. Як правило, «підприємницька» операція дуже проста: на Заході скуповується за безцінь велика партія продукції, що з тих чи інших причин втратила якість або минув термін її реалізації. Тут же вона видається на прилавок без ніяких застережень за більш-менш доступною, дещо меншою ціною, ніж аналоги.

Заступник начальника обласного управління у справах захисту прав споживачів Валентина Храпач прокоментувала мені появу деяких експонатів у цьому своєрідному музеї халтури та обману покупців:

— Ось три види розчинної кави, вилученої в магазині «Нота». Ніби й усе зроблено на рівні вищих стандартів. Яскраві етикетки з написами «Colden Brazil», «Kafe el Pichapdo» запевняють, що маємо справу з серйозними фірмами. Але при перевірці з'ясувалося, що це якась незрозуміла суміш. «Кава» не розчиняється. До того ж, у порошку білі частки речовини невстановленого походження. Небезпідставно засумнівалися ми в дитячому харчуванні «Nestle» з Бельгії. У ньому вміст цинку перевищено на 8,2 міліграма (на кілограм), тобто удвічі більше допустимої норми.

У цьому році обласна санітарно-епідеміологічна станція здійснила 744 дослідження якості вітчизняних та імпортних продуктів. Як показала експертиза, 71 зразок не відповідав стандартним вимогам. За оцінкою завідуючої відділом гігієни харчування облсанепідемстанції Надії Должкевич, 90 відсотків останніх — це алкогольні напої. Здебільшого вони виготовлені в кустарних умовах і є підробками вин, лікерів, коньяків провідних фірм, заводів. До речі, посилення контролю в цій сфері значно зменшило потік явної халтури з зарубіжжя і змушує вітчизняних підприємців при здійсненні комерційних операцій вдаватися до експертизи якості пропонованого товару. Це убезпечує їх від подальших проблем. Суворий контроль над імпортом останнім часом дає вже певні плоди: випадки реалізації недоброякісних кавових сумішей, турецького шоколаду зменшилися до мінімуму. Пильність інспекторів, контролерів позитивно вплинула і на орієнтири вітчизняних виробників. Фактично недоброякісний імпорт змусив вимогливіше ставитися до кустарних ініціатив виробництва ковбас, копченостей у сільгосппідприємствах, до випікання хлібобулочних виробів приватними фірмами тощо. Тепер уся нова вітчизняна продукція проходить сертифікаційні випробування. Її мають право реалізувати лише при наявності сертифіката відповідності.

Чернігівські виробники пива, солодощів, сиру, молока, ковбас, переконавшись у важливості презентабельності продукції, суттєво змінили пакувальну тару, етикетки, що значно підвищило конкурентоспроможність їхніх виробів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Що було, що буде... Головне — серце заспокоїти

ПОЛІТИЧНИЙ прогноз, як і прогноз погоди, — річ невдячна. Нині, схоже, в україно-російських відносинах намічається чергова відлига. Чи встановиться постійний сприятливий клімат, покаже час. Однак ця відлига дає шанс на виживання Співдружності незалежних держав, чутки про смерть якої не були надто перебільшені.

Росія й Україна вважають, що «ставити хрест на СНД було б історичною помилкою», заявив у бесіді з журналістами, коментуючи підсумки своєї неформальної зустрічі з Борисом Єльциним, Президент України Леонід Кучма. «Ми обидва дійшли такого висновку», — наголосив він.

Леонід Кучма зазначив, що на недавньому саміті СНД у Кишиневі «відбулася жорстка розмова». Але вона, на думку Президента України Л. Кучми, «і мала б статися», оскільки, як вважає Л. Кучма, тенденції в рамках Співдружності останнім часом нагадували ситуацію з «Лебедем, Раком та Щукою»...

Хотілося б зупинитися на останньому. Поперше, що б робили українські політики без класичної фрази з дідуся Крилова, яка відображає ситуацію в будь-якому слов'янському колективі, який складається більш ніж із двох осіб. А по-друге, у цьому разі її використання не надто до місця. Оскільки ситуація всередині Співдружності більше нагадувала перетягування каната. Зі зміною складу команд. Поки Москва не опинилася в гордовитій самотності. Важливо, що з того й іншого боку каната нарешті зрозуміли: перетягування — не головне. Головне, — що, власне, робити з цим канатом, тобто Співдружністю. Річ-бо безсумнівно потрібна, але не завжди зручна в застосуванні.

Україні, яка бере участь у таких «спортивних» змаганнях як спостерігач, легше було б знайти можливі виходи з кризи. І, думається, у Підмосков'ї Президент України виклав колезі свої міркування щодо цього. Схоже, лише зараз Москва і Київ починають розуміти, що без нормальних торговельно-економічних відносин між двома країнами не буде нічого хорошого на всьому пострадянському просторі. Арифметика проста: питома вага Росії в товарообороті СНД становить 45 відсотків, України — 25. Загалом — 70 відсотків, тобто «основними утримувачами есендівських акцій» є саме ці дві держави. Леонід Кучма підкреслив, що «багато в чому від позиції Росії залежить, які сили буде задіяно всередині СНД — доцентрові чи відцентрові». Що це означає? У СНД має бути центр? Якщо так, то де? Знову в Москві?.. Доволі сумнівно, що країни Співдружності підуть на це.

Леонід Кучма вважає, що на неформальній зустрічі «зроблено ще один великий крок уперед» у розвитку двосторонніх відносин, який за значущістю можна порівняти з останнім візитом Бориса Єльцина до Києва, коли було підписано договір про дружбу і співробітництво між Росією та Україною.

Єдине, чого варто боятися, — то це того, аби «ще один значний крок уперед» не став черговою зупинкою і ходою на місці. Щодо Співдружності, то нині можна зробити припущення: на січневому позачерговому саміті обидві країни діятимуть узгоджено. Як саме? Побачимо.

Яна СТАДІЛЬНА.

Дорогу молоді

Переможець загальнонімецького конкурсу «Молодь і світ науки» двадцятирічний Гюнтер Файс (ліворуч) пояснює федеральному міністру освіти, науки, наукових досліджень і технології Юргену Рюттгерсу (праворуч) принцип роботи свого високочутливого лазерного датчика для вимірювання швидкості.

Витримають?

Чорним назвала бразильська преса той день, коли уряд оголосив про серію надзвичайних економічних заходів, спрямованих на збереження сили національної грошової одиниці — реала. Завдяки їх реалізації уряд планує істотно зекономити державні кошти й поповнити бюджет 1998 року на 20 млрд. реалів.

Головний захід, що, як очікують, викличе гостру полеміку в національному конгресі, стосується скорочення 25—33 тис. державних службовців, а також зменшення фінансування держапарату.

Буде переглянуто пенсії майже 100 тис. осіб, що працюють на державних підприємствах. Як вважають економісти, багато таких виплат явно завищено за рахунок різноманітних надбавок. Нерентабельні державні компанії планують у короткий термін приватизувати.

Мають підвищити податки й вартість банківських послуг, мито на імпортовані товари, які будуть єдині для всіх країн—членів Південноамериканського спільного ринку — Аргентини, Бразилії, Парагваю та Уругваю. Продаж державою доларів для здійснення закупівель за кордоном буде суворіше контролюватися. Сильну фінансову підтримку одержать компанії, що виробляють експортну продукцію, повідомляє ІТАР-ТАКС. Чи витримають бразильці таку шокову терапію?

Чехія: хочу в соціалізм

КОЖЕН П'ЯТИЙ громадянин Чехії бажав би повернення соціалістичного минулого. Серед причин таких настроїв передусім зниження купівельної спроможності населення, економічні потрясіння, що тривають у країні, безробіття, криза охорони здоров'я і значне зростання злочинності.

Такі підсумки соціологічного опитування, проведеного в Празі в жовтні на замовлення газети «Млада фронта днес». Майже 77 відсотків чехів вважають, що демократична влада не мала переглядати соціальні гарантії, що були за соціалізму. На їхню думку, «ідеальним політичним режимом» був би той, за якого поєднувалися б «можливість вільного пересування, свобода друку та об'єднання в політичні організації, підприємництва, безплатна охорона здоров'я, отримання середньої та вищої освіти, дотації сільському господарству й системі громадського транспорту».

За соціальну ринкову економіку з можливістю державного регулювання висловлюються більш як половина чеських громадян. Це передусім виборці Комуністичної, Соціал-демократичної та Республіканської партій, а також християнські демократи. Така ідея популярна в Празі, інших великих містах республіки, а також у провінції, повідомляє ІТАР—ТАКС.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

«Кіпрське весілля» відбудеться не скоро

В українській столиці з робочим візитом побував Надзвичайний і Повноважний Посол (за сумісництвом) Кіпру в Україні Платон Кіріакідес. Під час його візиту підписано ряд двосторонніх угод, серед них: про взаємний захист інвестицій, про уникнення подвійного оподаткування та про торгівлю. На думку гостя, Україна могла б використовувати Кіпр як міст на шляху на Близький Схід. Щодо перспектив урегулювання кіпрської проблеми Платон Кіріакідес зазначив: «Відомо, що весілля має відбутися коли не з любові, то хоча б за взаємним бажанням сторін. На Кіпрі таке бажання висловлює поки одна сторона — греки-кіпріоти». Інша робить кроки у зворотному напрямку...

● *Будапешт*

Мета одна — підходи різні

Про намір Будапешта та Софії активізувати політичні та економічні контакти свідчать результати візиту до Угорщини міністра закордонних справ Болгарії Надії Михайлової. Угорщина підтримує прагнення Болгарії приєднатися до НАТО та ЄС і готова поділитися своїм досвідом у створенні необхідних для цього внутрішніх умов, заявив під час переговорів угорський прем'єр-міністр Дьюла Хорн. Однак позиції Будапешта та Софії у питанні розширення Європейського союзу не збігаються. Болгарія вважає, що ЄС має водночас почати переговори про вступ з усіма державами, що претендують на це. Угорщина ж — за «диференційований підхід» до країн-кандидатів на членство в Євросоюзі.

● *Рим*

Європейські ревнощі

Іспанія й Італія виступають проти розширення ЄС, якщо воно обмежить їхні інтереси. «Процес розширення Європейського союзу за рахунок вступу до нього держав Центральної і Східної Європи в жодному разі не має завдати збитків інтересам країн Південної Європи, що є членами ЄС». Про це заявив прем'єр-міністр Італії Романо Проді, підкресливши, що цей процес не має призвести до зменшення ролі й ваги Середземноморських держав у Європейському союзі.

● *Вашингтон*

Нормальні герої завжди йдуть в обхід

На підтримку транспортування каспійської нафти на світові ринки в обхід Росії висловився узбецький прем'єр-міністр Уткур Султанов, виступаючи на прес-конференції з підсумками свого робочого візиту до США. Він повідомив про обговорення ідеї перекачування азербайджанської нафти через територію Грузії та Туреччини до Середземного моря з міністром енергетики Федеріко Пенье. Ми вважаємо це «оптимальним рішенням, яке дозволить забезпечити безпеку цих енергетичних ресурсів найперше для США», а «з іншого боку, це забезпечить вихід енергопродуктів на зовнішні ринки для країн Центральної Азії та Кавказу», — зазначив узбецький прем'єр. Ідею транскаспійських нафтопроводів підтримав і президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, що побував недавно з візитом у США.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Олександр ТАРАКОВ, «Голос України» (з Алмати)

А тепер дорожче

У півтора раза подорожчав проїзд в електротранспорті Алмати — ціна трамвайного і тролейбусного квитків досягла 20 центів. Очікується, що скоро піднімуть ціни й «автобусники»: де це бачено, щоб електроенергія була дорожчою за бензин?

Дивуватися стрибку цін не доводиться. Управління енергетичними спорудами і шляхами в Алмати передано в управління іноземним фірмам. Отже, на пільги казахстанським споживачам розраховувати не варто.

У найостанніший раз

ЄВРОПЕЙСЬКА комісія вжила необхідних заходів для переказу Україні 100 млн. екю в рамках макрофінансового сприяння. Це друга і остання частина макрофінансової позики у 200 млн. екю, наданої Україні на підставі рішення Ради ЄС 1995 року для підвищення платіжного балансу країни, зміцнення валютних резервів і підтримки реформ в економічній і соціальній сферах.

Ця позика не є цільовою. Її надано на надзвичайно вигідних умовах, зокрема, кредитна ставка не перевищує вартості позики для власне комісії, не містить у собі жодних додаткових оплат. З наданням зганих 100 млн. екю обсяг макрофінансового сприяння Європейського союзу Україні становив 285 млн. екю (перший кредит для підвищення платіжного балансу — 85 млн. екю — було надано Україні 1994 року). Усього ж з урахуванням коштів за програмою TACIS Європейський союз і його держави-члени надали Україні в період 1991—1997 рр. 4 млрд. екю.

Офіційний представник Європейської комісії оголосив на прес-брифінгу в Брюсселі, що на цей час комісія готує пропозицію про надання Україні третьої позики для «забезпечення безперервності реформ, досягнення макрофінансової стабілізації й проведення структурних перетворень». Рішення щодо цього прийнято Радою ЄС у січні.

Нинішня оптимістична оцінка стану української економіки суперечить словам члена комісії з питань зовнішніх зносин Ханса ван ден Брука, якими він підсумовав європейсько-український саміт, що відбувся п'ятого вересня в Києві. Тоді він висловив розчарування з приводу відсутності прогресу в проведенні структурних перетворень в Україні.

Слід підкреслити, що виділення 100 мільйонів екю супроводжувалося «застереженнями» українському урядові й парламентові. Ханс ван ден Брук підкреслив у Києві, що рішення про виділення цих коштів є швидше «жестом доброї волі» з боку ЄС, свідчить про готовність Союзу в принципі допомагати Україні і в майбутньому. Однак якщо в подальшому уряд не буде послідовним у проведенні структурних реформ, то макроекономічна позика може виявитися останньою.

Інформовані джерела в комісії відзначають, що після київського саміту було тимчасово призупинено підготовчу роботу щодо виділення третьої частини пакета макрофінансового сприяння Україні. У кінці вересня вона відновилася, а офіційні представники Європейської комісії висловлюють сподівання, що її буде доведено до кінця у встановлені терміни.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про заставу»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про заставу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 47, ст. 642; 1994 р., № 27, ст. 223; 1995 р., № 1, ст. 3, № 14, ст. 93; 1996 р., № 2, ст. 3) такі зміни:

1. Частину першу статті 12 викласти у такій редакції:

«У договорі застави повинно бути зазначено найменування (прізвище, ім`я та по батькові), місцезнаходження (місце проживання) сторін, суть забезпеченої заставою вимоги, її розмір і строк виконання зобов`язання, опис предмета застави, а також будь-які інші умови, відносно яких за заявою однієї із сторін повинна бути досягнута угода.».

2. Частину другу статті 13 викласти у такій редакції:

«У випадках, коли предметом застави є нерухоме майно, транспортні засоби, космічні об`єкти, договір застави повинен бути нотаріально посвідчений на підставі відповідних правоустановчих документів. Нотаріальне посвідчення договору застави нерухомого майна здійснюється за місцезнаходженням нерухомого майна, договору застави транспортних засобів та космічних об`єктів — за місцем реєстрації цих засобів та об`єктів.».

3. Статтю 15 викласти у такій редакції:

«Стаття 15. Реєстрація застав

Застава нерухомого майна підлягає державній реєстрації у випадках та у порядку, передбачених законом.

Застава рухомого майна може бути зареєстрована на підставі заяви заставодержателя або заставодавця у Державному реєстрі застав рухомого майна (далі — Державний реєстр), ведення якого покладається на держателя Державного реєстру застав рухомого майна.

Державний реєстр застав рухомого майна та відомості, що занесені до нього, є відкритими для всіх юридичних та фізичних осіб».

4. Доповнити Закон статтею 15^1 такого змісту:

«Стаття 15^1. Реєстрація застав рухомого майна

Порядок ведення Державного реєстру визначається Кабінетом Міністрів України.

Датою реєстрації застави рухомого майна вважається дата внесення відповідного запису до Державного реєстру. Запис до Державного реєстру вноситься протягом двох робочих днів з моменту подання заяви про реєстрацію застави рухомого майна.

Заява про реєстрацію застави рухомого майна повинна містити тільки такі відомості:

найменування (прізвище, ім`я та по батькові), адресу та номер, що ідентифікує заставодержателя та заставодавця;

загальний опис предмета застави, який визначається сторонами;

підпис заявника.

Держателю Державного реєстру забороняється вимагати подання додаткової інформації, що не зазначена у цій статті, а також вимагати нотаріального посвідчення такої заяви і перевіряти її точність.

Заставодержатель або заставодавець, за заявою якого здійснюється реєстрація застави рухомого майна, за подання у заяві недостовірної інформації несе відповідальність згідно із законодавством України.

За заявою заставодержателя до Державного реєстру можуть бути внесені зміни щодо предмета застави.

Реєстрація застави рухомого майна діє з дати внесення запису до Державного реєстру до виконання забезпеченого заставою зобов`язання за умови, що заставодержатель не подасть заяву про виключення запису з державного реєстру або винесення рішення суду (арбітражного або третейського суду) щодо недійсності забезпеченого заставою договору або договору застави. Заставодержатель може в будь-який час подати заяву про виключення запису з Державного реєстру.

Якщо заставодержатель не подав заяву про виключення запису з Державного реєстру чи продовження терміну реєстрації, відповідний запис зберігається протягом п`яти років з дати внесення запису до Державного реєстру. Заставодержатель може продовжити термін дії реєстрації застави рухомого майна в будь-який час протягом останнього року дії такої реєстрації на наступні п`ять років після закінчення попередніх п`яти років дії реєстрації.

Після виконання зобов`язання, забезпеченого заставою, заставодержатель на письмову вимогу заставодавця протягом десяти днів зобов`язаний подати до Державного реєстру заяву про виключення з Державного реєстру запису про реєстрацію такої застави. У разі невиконання заставодержателем своїх обов`язків щодо подання заяви по виключенню запису з Державного реєстру заставодержатель відшкодовує заставодавцю збитки, спричинені таким невиконанням.

За внесення запису до Державного реєстру справляється відповідна плата, крім випадків, коли такий запис здійснюється за заявою державного органу.

Завірені держателем Державного реєстру витяги з Державного реєстру, що свідчать про внесення запису до Державного реєстру або про відсутність такого запису, надаються за запитом будь-якої фізичної або юридичної особи за відповідну плату, крім випадків, коли такий запит подається державними органами в межах їх компетенції.

Державні податкові органи України можуть подати до держателя Державного реєстру заяву про внесення запису про наявність податкових вимог до платників податків, які порушують вимоги податкового законодавства.

Держатель Державного реєстру, а також його посадові особи за порушення порядку ведення Державного реєстру, а також за надання недостовірної інформації несуть відповідальність згідно із законодавством України.».

5. Статтю 16 доповнити частиною другою такого змісту:

«У разі, коли предметом застави є рухоме майно, реєстрація застави не пов`язується з моментом виникнення права застави.».

6. У статті 18:

частину третю доповнити словами «крім випадків, передбачених частиною п`ятою цієї статті»;

доповнити статтю частиною п`ятою такого змісту:

«Якщо предметом застави є рухоме майно, заставодержатель зареєстрованої застави має переважне право на задоволення вимог із заставленого майна перед заставодержателями незареєстрованих застав та заставодержателями застав, які зареєстровані пізніше. Заставодержателі застав одного і того ж майна, що зареєстровані в один день, мають рівні права на задоволення вимог із заставленого майна. Переважне право у задоволенні вимог із заставленого рухомого майна визначається на підставі дати реєстрації застави та дати реєстрації змін щодо предмета застави в частині цих змін.».

7. Частину шосту статті 20 викласти у такій редакції:

«Звернення стягнення на заставлене майно здійснюється за рішенням суду (арбітражного або третейського суду) на підставі виконавчого напису нотаріуса, якщо інше не передбачене законом або договором застави. Звернення стягнення на заставлене майно державного підприємства (підприємства, не менше п`ятдесяти відсотків акцій (часток, паїв) якого є у державній власності) здійснюється за рішенням суду або арбітражного суду.».

8. У статті 41 слова «загальну вартість предмета застави, місце, в якому він знаходиться» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про заставу» набирає чинності з дня опублікування, а пункти 3, 4, 5 та 6 розділу I цього Закону — з 1 липня 1998 року.

2. Застава рухомого майна за договорами, укладеними до 1 липня 1998 року, може бути зареєстрована протягом шістдесяти днів з 1 липня 1998 року. Якщо заява про реєстрацію застави рухомого майна подана протягом зазначеного періоду, переважне право у задоволенні вимог із заставленого майна визначається на підставі дати укладення договору застави.

3. Кабінету Міністрів України:

визначити державний орган (органи), на який покладаються функції держателя Державного реєстру застав рухомого майна, та затвердити порядок ведення Державного реєстру застав рухомого майна;

забезпечити функціонування Державного реєстру застав рухомого майна;

встановити розмір плати за внесення запису до Державного реєстру застав рухомого майна та за надання витягів із нього. Розмір такої плати не повинен перевищувати витрат держателя Державного реєстру застав рухомого майна на здійснення функцій щодо ведення Державного реєстру застав рухомого майна;

прийняти рішення, що пов`язані з виконанням цього Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

Київ,
21 жовтня 1997 року.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Суспільство

Їде наш учений за кордон

(Початок на 1-й стор.).

Миколі Тимошику — головному редакторові видавництва «Либідь», доцентові Інституту журналістики Київського університету імені Т. Шевченка, можна сказати, пощастило. На добрих людей, які взяли всі витрати, пов'язані з його творчим відрядженням за океан, на себе.

А сам задум такої поїздки виник доволі несподівано. Минулого літа на вченій раді, де М. Тимошик захищав докторську дисертацію, хтось раптом запропонував: а чому б офіційно не звернутися до консисторії православної церкви в Канаді та Колегії Св. Андрія, щоби вони поспріяли київському науковцю продовжити дослідження життя і творчості митрополита Іларіона (в миру —Івана Огієнка) на канадській землі? І на основі опрацювання багатющого архіву, який зберігають у консисторії, та книжкових фондів Колегії Св. Андрія підготувати до видання другу книгу про митрополита Іларіона?* Повнішу, глибшу, правдивішу.

Консисторія і колегія відгукнулися на пропозицію столичного університету. І вже наприкінці вересня ц. р. Микола Тимошик «доторкнувся» до матеріалів архіву митрополита Іларіона, перевезеного 1947 року ним у Канаду. До речі, цей архів ще ніким не опрацьований, хоча містить колосальні матеріали з давнішої і зовсім недавньої історії нашого народу.

Запрошують того, хто цікавий для Заходу. Як учений

Отже, один із можливих шляхів, яким український учений може потрапити за кордон, — коли там зацікавляться його науковими дослідженнями. Як це сталося з Миколою Тимошиком. Тим паче, коли такі дослідження перетинаються з їхніми інтересами. Тобто, сторони мають обопільний інтерес.

Другий шлях — через контакти між науковими закладами. А вони, як засвідчує життя, стають дедалі ширшими. Але хочеш їхати читати курс лекцій у закордонний вуз — треба добре знати мову, якою там спілкуються, володіти нею. Без цієї умови ваше відрядження нереальне. Або великої користі нікому не принесе. Та й взагалі перебування кожного з нас за кордоном без знання мови того народу, з історією, культурою, побутом якого ми вирішили познайомитися, втратить багато фарб і нюансів. А для науковця, який має намір працювати в бібліотеці, щось знайти цікаве в архівах, — і поготів. І це добре розуміє наша молода наукова генерація, яка набагато швидше знаходить спільну мову зі своїми зарубіжними колегами. Бо вільно переходить з «общепонятного» на англійську, німецьку чи іспанську.

Найдорожчий подарунок

Колегія Св. Андрія Манітобського університету, де М. Тимошику вручили мантію почесного професора, готує священиків Української православної церкви для роботи в діаспорі. А тих випускників, які приїжджають вчитися з України, хочуть бачити в парафіях батьківського краю. Хоча молоді хлопці воліють служити Богові далеко за межами України, а не на рідній землі. І це, погодьтеся, прикра ознака нашого часу.

Павло Федорина, який вчиться на богословському факультеті колегії, також приїхав із України. Мав хіба що гроші на дорогу. А вже в Канаді дечим допомогла українська громада, а решту сам заробляв. Після занять. Тепер йому легше. Бо отримав річну стипендію, зібрану для кращих студентів колегії на благодійних засадах.

З'ясувалося, що Павло родом із села Червоні Партизани, що під Ніжином. А Микола Степанович народився в сусідньому селі Данина. І доля звела їх за тисячі кілометрів від рідної землі — от який світ тісний! Отож і вирішили в колегії, щоби чек на стипендію Павло Федорина одержав із рук свого земляка.

А через кілька днів в аудиторії богословського факультету, де київський вчений читав лекцію, на нього очікував приємний сюрприз. Від імені колегії Павло Федорина вручив йому фототипне видання знаменитої Острозької «Біблії», надрукованої 1581 року в Україні — тепер у світі зосталося лише чотири примірники цієї унікальної книги з тих далеких часів. Отож, канадські українці недавно її перевидали, щоби ще раз засвідчити перед світом глибокі і давні традиції української культури, її величезний потенціал. «І то був для мене найдорожчий подарунок», — сказав мені Микола Тимошик.

Погляд на Україну з канадського берега

— Українська присутність у Канаді доволі відчутна, — ділиться враженнями М. Тимошик. — Їхали наші земляки туди на початку нинішнього століття, їхали у 20—30-х роках, їдуть і тепер. Скажімо, на мої лекції в Торонто приходила молода пара недавніх киян, які виїхали спочатку в Ізраїль, а невдовзі перебралися в Канаду.

І ті, хто постійно цікавиться ситуацією в Україні, мають доволі всебічну й об'єктивну інформацію про нашу дійсність. Передусім з періодики, яку видають українські діаспорні організації, з телевізійних передач.

— Там, у Вінніпезі, — продовжує М. Тимошик, — я кожної неділі з великим задоволенням дивився на загальнонаціональному каналі годинну україномовну телепередачу про життя нашої держави. Причому з оперативними сюжетами, відзнятими в Україні. На моїх очах з величезним успіхом відбувалися гастролі ансамблю пісні і танцю Збройних сил України. Причому, канадійський імпресаріо зумів спрацювати таким чином, що майже всі зали, де виступали наші артисти, були вщерть заповнені. Навіть за умови, як писала місцева преса, що більшість глядачів на концертах не знали української мови. Очевидно, справжнє мистецтво успішно долає і мовні бар'єри.

І все-таки більшість канадських українців з болем сприймають ті процеси, що відбуваються сьогодні в Україні. Так, вони менше намагаються нас повчати, що маємо робити, як нам далі жити. Особливо ті, які вже побували в Україні. Однак...

— Багато нарікань я почув на організацію роботи Другого світового конгресу українців, що відбувся у серпні в Києві, — продовжує М. Тимошик. — Тривожить канадійців і роз'єднаність національно-патріотичних сил в Україні, їх невміння (чи небажання?) виступити єдиним фронтом на майбутніх виборах до Верховної Ради.

Як і те, що гуманітарна допомога, зібрана тамтешніми благодійними організаціями, почасти не доходить до знедолених, скривджених, які її насамперед потребують.

— Та найбільше, що мене вразило за океаном — це феномен незнищенності українського духу, — говорить М. Тимошик. — Пройшло понад сто років, як перші українські поселенці ступили на цю землю, народилося і виросло вже чотири покоління. А мову, звичаї, пісні свої зберегли. Як і любов до землі, звідки походить їхнє коріння. Заходиш у помешкання, де живуть українці, і відразу це відчуваєш. Звісно, є і такі, що асимілювалися в англомовному середовищі, але в даному разі йдеться про тенденції. І кожна служба Божа в православних церквах обов'язково закінчується співом відомої пісні «Боже, великий, єдиний, нам Україну храни!»

Замість епілогу

При Колегії Св. Андрія у Вінніпезі створено спеціальний фонд для видання в Канаді книги про життя і діяльність митрополита Іларіона, над якою працює доцент філології з Києва Микола Тимошик. Перший внесок — 500 канадських доларів — зробив глава Української православної церкви в Канаді владика Василій.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

На знімку: Микола Тимошик (ліворуч) з деканом богословського факультету Колегії Св. Андрія Манітобського університету доктором Степаном Ярмусем біля могили Івана Огієнка у Вінніпезі.

* Монографія М. Тимошика «Голгофа Івана Огієнка» побачила світ цього року у київському видавництві «Заповіт».

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Пивобезалкогольний комбінат «Славутич» (надалі — Емітент)

1. Характеристика Емітента:

1.1. Фірмове найменування Емітента:

повне: Відкрите акціонерне товариство «Пивобезалкогольний комбінат «Славутич»

скорочене: ВАТ ПБК «Славутич»

1.2. Код ЗКПО: 00377511.

1.3. Місце розташування Емітента: 330076, Запоріжжя, ж/м Хортицький, вул. Г. Сапожнікова,3.

1.4. Дата заснування: 5 серпня 1993 року, зареєстроване рішенням № 907 виконкому Ленінської районної ради народних депутатів м. Запоріжжя.

1.5. Предмет діяльності.

Основним видом діяльності Емітента є:

виробництво та реалізація пива, безалкогольних напоїв, мінеральної води, лікеро-горілчаних виробів, настоянок, вина, соків, сільськогосподарської продукції, інших товарів народного споживання, тари;

внутрішні та міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом;

виконання складських, будівельних, проектно-конструкторських, ремонтно-монтажних, науково-дослідних робіт;

виготовлення та збут продукції з відходів основного та допоміжного виробництв;

фірмова торгівля власною продукцією, організація громадського харчування та виставок-продажу.

1.6. Баланс

Актив	Показники	На 01.01.1997 р.	На 01.10.1997 р.
1	Основні засоби та інші позаоборотні активи	20862300	39753900
2	Запаси і затрати	9575800	8247100
3	Грошові кошти, розрахунки та інші активи	2228300	8055200
Баланс		**32666400**	**56056200**
Пасив			
1	Джерела власних та прирівняних до них коштів	30202800	53263000
2	Розрахунки та інші пасиви	2463600	2793200
Баланс		**32666400**	**56056200**
	Дебіторська заборгованість	1788800	4084000
	Кредиторська заборгованість	2093700	2793200

1.7. Звіт про фінансові результати та їх використання.

Проведена в жовтні 1997 року аудиторська перевірка підтвердила стійке фінансове становище Емітента.

Річний баланс та фінансова звітність Емітента за останній завершений фінансовий рік (1996 рік), складені на підставі дійсних даних обліку, відображають стійке фінансове становище Емітента та підтверджені аудиторською фірмою «Запоріжаудитконсульт» 31 жовтня 1997 року (висновок № 751-ВБ).

Фінансові результати та їх використання:

Виручка	**1996 рік**	**9 міс. 1997 рік**
(валовий дохід від реалізації продукції) (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору (тис. грн.)	30330	35910.3
Балансовий прибуток, тис. грн.	9666	13280.7
Усього по активах балансу, тис. грн.	32666	56056.2
Усього зобов'язань, тис. грн.	2463.6	2793.2
Нерозподілений прибуток, тис. грн.	1382.9	871.1
Використання прибутку	**1.01.1997 р. тис. грн.**	**1.10.1997 р., тис. грн.**
Платежі до бюджету	2881.6	3552.8
Відрахування в резервний (страховий) фонд	339.0	218.9
Використано на:		
виробничий розвиток	3136.0	1109.1
соціальний розвиток	343.6	92.3
заохочування	1563	240.1
інші цілі (благодійні)	1347,3	130.3

Довідка про фінансовий стан

Найменування показників	На 1.01.97 р.	На 1.10.97 р.
1. Коефіцієнт абсолютної ліквідності, платоспроможності	4.79	5.84
2. Коефіцієнт загальної платоспроможності	1.00	1.00
3. Коефіцієнт фінансової незалежності	0.92	0.95
4. Коефіцієнт ефективності використання власних коштів	0.32	0.25

1.8. Звіт про статутний фонд.

Загальний обсяг зареєстрованого статутного фонду —35219988 (тридцять п'ять мільйонів двісті дев'ятнадцять тисяч дев'ятсот вісімдесят вісім) гривень.

Обсяг сплаченої частки: статутний фонд сплачений повністю.

1.9. Чисельність службовців: станом на 01.10.97 — 647 службовців.

1.10. Основні професійні дані про керівних працівників:

— Перетятько Петро Васильович— генеральний директор (освіта вища, інженер-ел. механік, виробничий стаж —30 років).

— Кокоркина Наталія Миколаївна — головний бухгалтер (освіта вища, виробничий стаж — 23 роки).

2. Опис ділової діяльності Емітента.

За даними акціонерного товариства «Запоріжаудитконсульт» (330000, Україна, Запоріжжя, провул. Тихий, 8, ліцензія № 000057 від 03.03.94 р.). Емітент немає простроченої заборгованості кредиторам та за платежі у бюджет, фінансовий стан — стійкий, платоспроможний та ліквідний.

Ділову діяльність Емітент здійснює згідно з статутом акціонерного товариства.

На комбінаті вироблено:	**1996 р.**	**9 міс. 1997 р.**
пива всього, тис. дал	4443	4795
у тому числі:		
пиво пляшкове	3004	3385
пиво бочкове та безтарне	1231	1356
пиво баночне	208	51
безалкогольних напоїв	966	343
Введено в дію основних фондів	1398.4 тис. грн.	2818. 1 тис. грн.

Освоєно інвестицій на суму 17609994 грн. Проведена реконструкція ліній розливу пива та б/а напоїв зі збільшенням потужності, збудований цех ферментації, знаходиться у монтажі обладнання дільниці дріжджів та фільтрації пива, установлені комбітанкі (ЦКТ). Триває монтаж продуктових ліній, продовжується будівництво нового технологічного корпусу, комп'ютеризація підприємства, впроваджуються нові форми збуту продукції та інше. Науково-дослідних робіт підприємство не здійснювало, інвестицій в інші підприємства немає.

3. Дані про емісію акцій.

3.1. Рішення про емісію акцій Емітента прийнято на позачергових загальних зборах акціонерів (протокол № 7 від 31.10.97 р.). Емісія призначена для розміщення акцій одним пакетом. Розміщення пакета проводиться на умовах:

1. Оплата 10% вартості пакета акцій грошовими коштами в момент початку передплати.

2. Придбання і введення в експлуатацію ліній розливу пива потужністю не менш як 50 тис. пляшок за годину до липня 1998 р.

3. Проведення робіт по реконструкції варочного цеху та введення в експлуатацію комбітанків до 1 травня 1998 р.

3.2. Мета використання фінансових ресурсів, залучених під емісії — проведення подальшої реконструкції та технічного переозброєння виробництва.

3.3. Обсяг емісії, що планується: 18 600 006 (вісімнадцять мільйонів шістсот тисяч шість) гривень.

3.4. Вид і категорія цінних паперів — акції прості іменні.

Акції на пред'явника та привілейовані не випускаються. Власники акцій користуються правами, передбаченими Законом України «Про цінні папери та фондову біржу» та іншими відповідними законодавствами України.

Випуск акцій здійснюється у безпаперовій формі.

Кількість акцій нової емісії — 1094 118 (один мільйон дев'яносто чотири тисячі сто вісімнадцять) простих іменних штук.

Номінальна вартість однієї акції 17 (сімнадцять) гривень.

Сума емісії акцій — 18 600 006 (вісімнадцять мільйонів шістсот тисяч шість) гривень.

Акції випускатимуться серії А з № 2071765 по № 3165882.

3.5. Місце передплати та продажу акцій: 330076, Запоріжжя, вул. Сапожнікова, ВАТ ПБК «Славутич».

День початку передплати акцій 8.12.97 р.

День закінчення передплати акцій 20.03.98 р.

3.6. Послугами торговців цінними паперами Емітент не користується.

3.7. У разі перевищення запланованого обсягу підписки (передплати) на акції, загальні збори акціонерів приймуть рішення про прийняття чи відмову зайвої передплати акцій. У разі недосягнення рівня передплати, емісія затверджується у розмірі проведеної передплати акцій.

3.8. Акціонери Емітента мають право:

брати участь в управлінні справами товариства;

брати участь у розподілі прибутків та отримувати дивіденди на акції після повної оплати їх вартості;

одержувати інформацію про діяльність Емітента.

3.9. Виплата дивідендів за акціями:

здійснюється за підсумками господарського року;

починається після спливу місяця від дня затвердження загальними зборами акціонерів пропорції розподілу чистого прибутку.

виплачується протягом 2-х місяців шляхом виплати в касі АО, або перерахування на особовий (розрахунковий) рахунок.

Телефони для довідок: 41-71-85, 41-20-42.

4. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів. Розподіл цінних паперів за видами. Емітент провів чотири попередніх емісії акцій.

4.1. Перша емісія — рішення про випуск прийняте загальними зборами акціонерів Емітента (протокол № 1 від 25.10.1993 р.), обсяг емісії 9000000000 крб., вид акцій — прості іменні, кількість акцій — 180000 штук, номінальна вартість однієї акції — 50000 крб., серія — А, №№ 000001 — 180000, свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 17.03.1994 р. № 12, видано обласним фінансовим управлінням Запорізької обласної державної адміністрації.

Результат — акції реалізовано повністю.

4.2. Друга емісія — рішення про випуск прийнято загальними зборами акціонерів Емітента (протокол № 2 від 25.03. 1995 р.), обсяг емісії — 12000000000 крб., вид акцій — прості іменні, кількість акцій —240000 штук, номінальна вартість однієї акції — 50000 крб., серія А, № 180001 — 420000; свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 9.08.1995 р. 295/1/95, видано Міністерством фінансів України.

Результат — акції реалізовано повністю.

4.3: Третя емісія — рішення про випуск прийнято загальними зборами акціонерів Емітента (протокол № 4 від 23.03.1996 р.), обсяг емісії — 714 000 000 000 крб., вид акцій — прості іменні, кількість акцій — 420000 штук, номінальна вартість однієї акції — 1700000 крб., серія А, № 000001 — 420000; свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 22.08.1996 р. № 149/1/96, видано Запорізьким обласним фінансовим управлінням.

Під час третьої емісії всі акції першої та другої емісії підлягали обміну на акції третьої емісії.

Результат — акції реалізовано повністю.

4.4. Четверта емісія — рішення про випуск прийнято загальними зборами акціонерів (протокол № 5 від 28.08.1996 р.), обсяг емісії — 28079988 гривень, вид акцій — прості іменні, кількість акцій — 1 651 764 штук, номінальна вартість однієї акції — 17 гривень, серія А, № 420 001 — 2 071 764.

Результат — серед акціонерів Емітента розміщено 615 882 акції, іноземному інвестору продано 1035 882 акції (свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 498/1/97 від 23.05.1997 р. видано Державною комісією з цінних паперів фондового ринку).

5. Кількість іменних акцій, випущених Емітентом, у тому числі акції, що знаходяться у власності керівних працівників. За станом на 1.10.97 р. Емітентом випущено загалом 2 071 764 (два мільйони сімдесят одна тисяча сімсот шістдесят чотири) штуки простих іменних акцій, номінальною вартістю 17 (сімнадцять) грн. кожна. У власності керівних працівників знаходиться 168398 штук, що становить 8,1 відсотка статутного фонду Емітента і 1035882 штуки, що становить 50 відсотків статутного фонду Емітента, знаходиться у власності Шведської компанії «Балтік Беверіджиз Холдінг Акцієболаг» (Бі. Бі. Ейч.).

6. Чинники ризику: погіршення економічної ситуації в країні, зміни законодавства, форс-мажорні обставини.

У номер

● *Київ*

Основні умови виконано

Україна виконала основні умови надання їй з боку МВФ чергових траншів кредиту Stand-by, включаючи дефіцит бюджету і врегулювання проблеми боргу перед Росією.

Міністр економіки України Віктор Суслов з посиланням на дані Мінфіну відзначив, що дефіцит бюджету в листопаді буде витримано. Окрім того, додав В. Суслов, «міністр фінансів Ігор Мітюков злітав у Москву і провів успішні переговори щодо сплати Україною боргу Росії», повідомляє «Інтерфакс-Україна».

● *Севастополь*

За двома зайцями?

Найближчим часом військовослужбовці ЧФ і члени їхніх родин отримають закордонні паспорти громадян Російської Федерації нового зразка. Уже на початку грудня до Севастополя з російського консульства в Одесі надійде 300 тисяч бланків. До того ж, видаючи морякам ЧФ та їхнім рідним нові російські документи, ніхто не вилучатиме в них радянські внутрішні паспорти. А багато претендентів на отримання російського паспорта в старих документах мають позначки про громадянство України. Отже, новоспечені російські громадяни не тільки матимуть право брати участь у виборах до місцевих і центральних органів влади України, але й зможуть балотуватися в кандидати до Верховної Ради чи на посаду Президента нашої держави. Наскільки це правомірно — україно-російські угоди з розподілу і статусу ЧФ відповіді не дають.

● *Херсон*

Орієнтир — село

До кооперативно-орендного господарства «Зоря», що у приміській Чорнобаївці, завітав Павло Лазаренко. В області вже працює організація «Громади», очолювана народним депутатом України Олександром Єльяшкевичем, яка об'єднує переважно міських жителів. Однак всеукраїнське об'єднання прагне поширити свій вплив і на село. Тому, за словами гостя, його приїзд пов'язаний із створенням обласної організації, зорієнтованої на селян. Очолити її погодився Олександр Мельников, колишній представник Президента на Херсонщині.

Судячи із зустрічі, селяни почули від керівника «Громади» те, про що вже давно мріяли почути.

● *Донецьк*

Усі міністри в гості на Донбас

Програму соціально-економічного розвитку Донецької області на 1998—2000 роки буде обговорено на виїзному засіданні Кабінету міністрів, що відбудеться в грудні цього року. Документ передбачає, що в новому році спад виробництва в області припиниться, а в наступні два — регіон переживатиме економічне піднесення. Плановано, що видобуток вугілля в області становитиме 45 мільйонів тонн, виробництво електроенергії — 3,1 мільярда кіловат-годин, а валовий збір зерна — 2 мільйони тонн. Намічені програмою заходи здійснюватимуться в основному за рахунок власних ресурсів області. Разом з тим деякі проблеми потребують надання області окремих пільг шляхом створення вільних економічних і офшорних зон, технопарків тощо. За деякими підрахунками, таких зон може бути від 15 до 20.

Спорт

Лише результати

Футбол. Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. Перші матчі.

«Страсбур» (Франція) — «Інтер» (Італія). 2:0. «Кроація» (Хорватія) — «Атлетіко» (Іспанія). 1:1. «Рапід» (Австрія) — «Лаціо» (Італія). 0:2. «Брага» (Португалія) — «Шальке-04» (Німеччина). 0:0. «Твенте» (Нідерланди) — «Оссер» (Франція). 0:1. «Стяуа» (Румунія) — «Астон Вілла» (Англія). 2:1. «Аякс» (Нідерланди) — «Бохум» (Німеччина). 4:2. «Карлсруе» (Німеччина) — «Спартак» (Росія). 0:0.

***

Першість країни. Перша ліга. «Динамо-2» — «Шахтар». 1:2. Гусин, 72, з пенальті — Дяк, 55, з пенальті, Телешун, 78.

«Таврія» повернеться навесні. Оновленою

Співробітництво

1 березня 1998 року, стверджують голова правління південнокорейської корпорації «Daewoo corporation» Кім У Джунг і голова правління ВАТ «АвтоЗАЗ» Олександр Сотников, з конвеєра Запорізького автомобільного заводу зійде модернізована «Таврія». А в грудні нинішнього року будуть підписані установчі документи спільного підприємства.

Як стало відомо, Кім У Джунг втретє прилетить до Запоріжжя наприкінці листопада. Можливо, саме тоді й відбудеться таке довгоочікуване «народження» СП. Нині, за словами Олександра Сотникова, йде відшліфовка проектів установчих документів, статуту СП та ще кількох угод. А ось усі статті колективного договору, що юридично закріпить обов'язки і права кожного робітника «Daewoo—АвтоЗАЗ», вже повністю погоджено адміністраціями заводу та корпорації, профспілковим комітетом автозаводчан.

До речі, автоматично стати членом СП ніхто з нинішніх робітників не зможе. Лише знавці своєї справи матимуть гарантовані робочі місця й стабільну заробітну плату. Більше 6 тисяч робітників пройдуть навчання у Південній Кореї. Завдяки першому траншу кредиту, наданого автозаводу корпорацією в жовтні (10 млн. доларів із загальної суми кредиту в 55 мільйонів), на початок листопада вдалося повністю ліквідувати заборгованість у заробітній платі. За погодженням із «Daewoo» частину кредитних коштів витратили на підготовку заводу до зими, зменшення «гарячих» боргів.

Чергові відвідини Кім У Джунгом Запоріжжя, певно, вирішать питання про термін і суму другого траншу кредиту.

Та найбільше місцеві органи влади чекають початку роботи самого СП. Тоді й бюджети «повеселішають», і люди матимуть копійку на життя. Триває напружена робота щодо поліпшення якісних характеристик «Таврії». Крім цього, до кінця року в Іллічівську плановано розпочати великовузлове складання автомобілів трьох моделей корпорації «Daewoo»: «Нубіра», «Леганза» і «Ланос».

— Але перші два роки діяльності спільного підприємства будуть надзвичайно важкі для нашого колективу, — підкреслює Олександр Сотников. — Бо житимемо й розвиватимемось лише за рахунок виробництва «Таврій» та прибутку від складання автомобілів в Іллічівську. Водночас має розпочатися модернізація цехів зварювання і складання, будівництво нового цеху зварювання. З тим, щоб на другий рік реалізації проекту ми могли випускати нашу модернізовану «Таврію» — до 60 тисяч на рік — та автомобілів «Ланос» і «Опель-Астру». Паралельно будуватимемо нове зварювальне виробництво, щоб через чотири роки освоїти випуск двох моделей: «Нубіри» і «Леганзи», а через шість — досягти виробництва 255 тисяч автомобілів на рік. До того часу замість «Таврії» має з'явитись аналогічний за класом та ціновими параметрами, але зовсім новий автомобіль. Проектом передбачено й будівництво нового моторного заводу в Мелітополі, де випускатимуть до 300 тисяч двигунів на рік.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

P. S. **Поки матеріал готувався до друку, стало відомо, що сьогодні відбудеться підписання установчих документів СП «Daewoo-АвтоЗАЗ».**

Шматочок літа на тлі осені

Спонсор лотереї «ГУ»

Надворі пізня осінь. Куди не кинь оком, переважають сірі кольори. Сльозливе небо злилося з мокрим асфальтом, і, здається, крізь цю густу пелену не продертися ані кольорам, ані звукам, ані запахам. Аж раптом — до болю щемкий запах. Запах дитинства, казки...

Вдихаючи напоєне вишневим, персиковим ароматом повітря, мимоволі забуваєш про набридливий дощ і свято віриш, що цього куточка Херсона не торкнувся своїм холодним і мокрим крилом листопад. Справжній тобі острівець таврійського літа серед сірої прози пізньої осені. А ймення йому — ЗАТ «Херсонська кондитерська фабрика».

Про підприємство з його майже 80-річною історією, про 400 працівників на чолі з головою правління Ганною Дроновою, яка 17-річною дівчинкою прийшла опановувати «солодку» професію, можна говорити багато. Як і про ті труднощі (1994—1995 рр.), коли падіння виробництва сягало 36 відсотків. Так само й про цьогорічний приріст у 188 відсотків. Але головне, що підприємство виборсалося, міцно стало на ноги. З'явився прибуток, акціонери отримують дивіденди, зарплату (в середньому близько 200 грн.).

Нині про Херсонську кондитерську знають не лише в області. Її смачна, а головне — екологічно чиста, продукція вабить не лише українських споживачів. Це завдяки й гарним обгорткам, упаковкам тощо. На жаль, увесь цей упаковочний матеріал доводиться закуповувати за кордоном, бо вітчизняного — катма. А його потрібно чимало: фабрика випускає 200 найменувань кондвиробів. До слова, виготовлених на натуральній сировині та ще й на власноруч заготовлених фруктах.

Тож, скуштуйте ніжну, запашну, мов подих таврійського літа, справжню цукерку з позначкою «Херсонська кондитерська».

Надія КУЗНЕЦОВА.

Херсон.

На знімках: це лише дещиця того, що виготовляють на фабриці, очолюваній Г. Дроновою (в центрі); в цеху.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Йогурт для портовиків

Провінція

У селі Михайло-Ларіно Жовтневого району щойно запрацював новий молокопереробний завод, що став спільним підприємством тутешнього радгоспу та Миколаївського морського торгового порту. Перша його продукція — йогурт з фруктовими наповнювачами —з'явилася в меню докерів порту та на прилавках магазинів. Незабаром тут випускатимуть сир, бринзу, масло, кефір. Витрати на найсучасніше обладнання, вважає начальник порту Валерій Хабаров, цілком виправдані: порівняно дешева й високоякісна молочна продукція, що відтепер регулярно надходитиме з СП, дасть змогу значно поліпшити харчування портовиків та членів їхніх сімей, поповнить асортимент магазинів Миколаєва, Очакова та інших міст. Задоволені й селяни: молоко з ферм сусідніх сільгосппідприємств не треба везти світ за очі. Воно перероблятиметься на новому заводі, а гроші за нього тут же надходитимуть до кас.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251298.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311223.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.